SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:962

av Åsa Coenraads (M)

Arbetet med en ny Öresundsförbindelse framåt

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör ta initiativ till att, i samverkan med Danmark, skyndsamt inleda det fortsatta arbetet med att utreda och skapa förutsättningar för ytterligare en fast Öresundsförbindelse och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Öresundsförbindelsen mellan Malmö och Köpenhamn är en av Sveriges viktigaste transportförbindelser med omvärlden. Sedan invigningen år 2000 har den bidragit till ökad integration mellan Sverige och Danmark, samtidigt som den har fått en central funktion för person- och godstransporter mellan Sverige och den europeiska kontinenten.

I mars 2026 presenterades betänkandet ”Öresundsförbindelser 2050 – behov av kapacitet, redundans och svenskt-danskt samarbete (SOU 2026:17)”, framtaget av den särskilde utredaren Allan Widman. Betänkandet visar att frågan om framtida förbindelser över Öresund rymmer flera betydande nationella intressen. Det gäller inte bara transportkapacitet och regional utveckling, utan även Sveriges försörjningsberedskap och totalförsvar.

Utredningen föreslår att Sverige och Danmark gemensamt genomför en strategisk utredning om framtida kapacitet och redundans. Utredningen tar inte ställning till någon viss ny förbindelse. Däremot framgår tydligt att förutsättningarna för ytterligare transportkapacitet över Öresund behöver klarläggas i god tid.

Öresundsbron har en strategisk betydelse för Sveriges förbindelser med Danmark och övriga Europa men är också sårbar som vår enda fasta förbindelse mellan länderna. Inte minst Sveriges medlemskap i Nato och det förändrade säkerhetspolitiska läget har ökat betydelsen av fungerande transportvägar till och från kontinenten. Utredningen konstaterar att det finns brister i redundansen för såväl person- som godstrafik. Särskilt framhålls järnvägsgodstrafikens begränsade möjligheter att använda alternativa transportvägar. Även samhällsviktiga persontransporter kan påverkas allvarligt vid längre avbrott. En ytterligare fast förbindelse skulle kunna minska beroendet av den befintliga bron och förbättra möjligheterna att upprätthålla transporter vid störningar.

Trafikverkets tidigare analyser pekar på att kapaciteten i den befintliga förbindelsen är god fram till omkring 2050. Det innebär emellertid inte att planeringen för framtida behov kan ignoreras. Stora gränsöverskridande infrastrukturprojekt har långa ledtider. Prognoser, samhällsekonomiska analyser, miljöprövningar, finansiering och internationella överenskommelser behöver komma på plats långt innan en ny förbindelse kan tas i bruk.

Öresundsregionen har en stora befolkningskoncentrationer och arbetsmarknadsregionen finns därför på båda sidor av sundet. Förbättrad tillgänglighet kan skapa förutsättningar för en större gemensam arbetsmarknad, effektivare kompetensförsörjning och ökad produktivitet. Arbetsmarknadsregionen skulle kunna bli större och mer effektiv genom fler snabba infrastrukturstråk genom regionen.

Förbindelserna över Öresund har betydelse långt utanför Skåne och Själland. Utvecklingen av transportinfrastrukturen mellan Skandinavien och kontinenten, inte minst Fehmarn Bält-förbindelsen, aktualiserar frågor om framtida godsflöden och kapaciteten i anslutande järnvägssystem. Framtida investeringar måste ses i ett sammanhang där svenska landanslutningar, järnvägskapacitet och internationella transportkorridorer ingår.

Ett arbete bör vara öppet för olika lösningar och utgå från gemensamma behov, samhällsekonomisk nytta och säkerhetspolitiska krav.

Det är angeläget att Sverige tar en aktiv roll gentemot Danmark. Ett svenskt initiativ kan bidra till att skapa tydliga förutsättningar för det fortsatta samarbetet, utan att föregripa beslut om lokalisering, utformning eller finansiering.

Åsa Coenraads (M)